

Underbart underbara

Jag gillar tjejer.

De är så söta allihop fast de inte vet om det.

Till exempel såg jag en häromdan på stan.

Hon satt på en träbänk utanför SF.

Hennes hår var långt och rakt och nästan grått.

Hon åt ur en påse godis från Hemköp och såg lite ensam ut.

Hade jag varit lite modigare hade jag satt mig bredvid henne och sagt att jag gillar dina lite för små läppar.

Jag tycker om flickor.

För de är vackra allihop och ibland blir jag ledsen när jag tänker på att de inte kan se det.

När jag gick till HM stod en flicka framför en helkroppsspegel.

Hon var lite knubbig och såg mjuk ut.

Hennes panna var rynkad och hon provade en jacka.

Den var blå.

Jag gick lite närmare och såg henne grimasera och dra in magen.

Du är så fin, ville jag säga. Du passar bra i blått.

Jag dyrkar tjejer.

Speciellt när de glömmar bort att låtsas och bara skrattar.

Jag träffade en sån på NK lite senare när jag var lite hungrig och tänkte fika.

Hon stod bakom mig i kön och hennes mage kurrade.

Jag sa att hon fick gå före och hon log.

Hon hade ögon som gröna spotlights, skrattgropar och en tandställning.

Innan jag hann säga att hon hade charmiga tänder stängde hon munnen och hela hennes ansikte blev rosa.

Hon rörde knappt på läpparna när hon beställde te och en mazarin.

Jag avgudar flickor.

Även om de är sura ibland och inte vill veta av mig.

En sån mötte jag på bussen hem runt klockan 4.

Jag hade fått en ståplats på bussen och tjejen stod alldeles nära.

Hon nådde knappt upp till mina axlar och hade stora, påsiga kläder på sig.

Hennes hår var kortare än mitt och såg ut som en regnbåge.

På båda sidor om hennes lila läppar stack två piercningar ut som tjurhorn.

- Vad fan glör du på?! sa hon och sög tag i mig med sina rovdjursögon.

~~- Inget, sa jag fast jag ville säga att jag tycker du är så underbart underbar.~~

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Izabelle Holmgren med Poeter.se id #19891 innehar upphovsrätten